

РЕШЕНИЕ

№ 1333

гр. София, 04.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **12448** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу т.15 от разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-9-5 на инспектор в сектор „ДПК и ПД“, 6-та РСПБЗН – СДПБЗН, [населено място], с което, на основание чл. 14, ал.1 от Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014г., е разпоредено да се възстановят димоуплътнените самозатварящи се врати, отделящи асансьорите от етажите 5,6 и 7, които са подменени с плъзгащи се.

Жалбоподателят посочва, че е оспорил разпореждането по административен ред с жалба от 06.10.2020г., по която е налице произнасяне на началника на 6-та РСПБЗН от 27.10.2020г., с което жалбата е оставена без уважение. В писмото е посочено, че то също подлежи на оспорване по административен ред пред директора на Столична ДПБЗН. В изпълнение на това указание, жалбоподателят е подал жалба до директора на СДПБЗН от 10.11.2020г. В отговор на 27.11.2020г. е получил становище от същия, че решението на началника на 6-та РСПБЗН е произнасяне на горестоящия административен орган, поради което на оспорване подлежи първоначалния административен акт. В резултат на 08.12.2020г. е подадена жалбата до съда, която жалбоподателят счита за допустима, тъй като няма вина за грешното указание за оспорване, както и за това, че административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 88, ал.2 от АПК. По същество счита оспореното разпореждане за нищожно като издадено от некомпетентен орган, тъй като издалият го инспектор не разполага с правомощия да го издаде. Алтернативно претендира отмяна на разпореждането като

незаконосъобразно, защото вратите не служат за отделяне на стълбища и към тях в одобрения инвестиционен проект не са посочени изисквания за димоуплътненост. Освен това няма основание за отделяне на асансьорите от етажните пространства в сгради с височина до 28 м. Претендира разности.

Ответникът - инспектор в сектор „ДПК и ПД“, 6-та РСБЗН – СДБЗН, [населено място], редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 06.08.2020 г. на основание чл. 125, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, в обект: "Офисна сграда „С. Г.“, находяща се на [улица], е извършена проверка от Й. В. И. - инспектор в сектор „ДПК и ПД“ в 6-та РСБЗН при Столична ДБЗН. При проверката е констатирано, че на етажи 5, 6 и 7 димоуплътнените самозатварящи се врати, отделящи асансьорите от етажите, са подменени с плъзгащи се. С това е нарушено изискването на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите относно поддържането на обектите в техническо състояние, при което са въведени в експлоатация, във връзка с чл. 47, ал.1, т.4 от Наредба № 1з-1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар. В тази връзка на 11.08.2020 г. същият проверяващ е издал Разпореждане № ПР-БЗН-СД6-9-5, с т.15 от което, поради констатираните от проверката несъответствия с изискванията за пожарна и аварийна безопасност и на основание чл. 125, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, е разпоредил на управителя на [фирма] в срок до 09.10.2020г. да се възстановят димоуплътнените, самозатварящи се врати, отделящи асансьорите от етажи 5, 6 и 7. Разпореждането е връчено на управителя на дружеството на 21.08.2020 г.

Дружеството е подало възражение до началника на 6-та РСБЗН по имейл на 28.09.2020г., в което е посочило, че въпросните врати не са изпълнявали функция на отделящи етажните фойета от евакуационни стълбища. Поради това не изпълняват критериите за димоуплътненост и самозатваряне. Не се отделят и асансьори в сгради с височина до 28м. В отговор от 29.09.2020г. началникът на 6-та РСБЗН е посочил, че разпореждането подлежи на изпълнение като влязло в сила на 05.09.2020г. Дружеството е изпратило писмо от 06.10.2020г., в което е поискало възстановяване на срока за обжалване и разглеждане по същество на оспорването на т.15 от разпореждането. Това е станало, като с писмо от 27.10.2020г. горестоящият административен орган е възстановил срока за обжалване и е разгледал искането по същество, като го е отхвърлил и е удължил срока за изпълнение на разпореждането до 13.11.2020г. В писмото изрично е указано, че може да се оспори пред директора на СДБЗН в 14-дневен срок от съобщаването. Такава жалба дружеството е подало на 10.11.2020г., която е оставена без разглеждане с писмо от 26.11.2020г., тъй като вече има произнасяне на горестоящ административен орган. В резултат на 07.12.2020г. е подадена жалбата срещу т.15 от разпореждането до съда.

По делото е приложен одобрен и съгласуван технически проект за сградата със съответни схеми на ет.5, 6 и 7. Приложено е и удостоверение от началник сектор ЧРПО при СДБЗН, от което е видно, че инспектор Й. И. е назначен на длъжност VI степен инспектор в сектор ДПКПД на 6-та РСБЗН към столична дирекция БЗН със заповед № 8121К-13350 от 29.10.2019г.

По делото е изслушано и прието заключение на съдебно - техническа експертиза,

според което сградата е годна за ползване съгласно протокол образец 16, съставен от приемателна комисия на 06.06.2019г. Сградата е с височина на кота корниз +26м и с клас на функционална пожарна опасност Ф4 с подклас Ф4.2. Според проекта е предвидено отделяне на двете стълбищни клетки на сградата с димоуплътнени самозатварящи се врати тип EI60 със светла широчина 1,20м. При огледа на място вещото лице е констатирало, че на 5, 6 и 7 етаж са монтирани еднокрилни метални врати на панти с устойчивост на огън EI60 минути. За тези врати има становище за допустимост от ГДПБЗН № 1983 сд-38 от 19.12.2018г. и те удовлетворяват изискванията на Наредба Из-1971 за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар. Подходът за основната стълбищна клетка на тези етажи е през коридор с площ 13 кв.м с двустранен подход към коридора от офис зоната. Стълбището е отделено от коридора с метални врати EI60. Достъпът до втората стълбищна клетка се осъществява двустранно от коридор, свързващ офис залата и пряко от офис залата с врати EI60. Според проекта асансьорите на ет. 5, 6 и 7 са отделени от работната офис зала и стъклена витрина с нормални двукрилни врати. На място вещото лице е установило, че тези врати са демонтирани и са монтирани плъзгащи се врати 2бр., двустранно отварящи се. Същите са със закалени стъкла 10мм. Тъй като сградата е с височина под 28м, не е необходимо отделяне на асансьорно предверие с димоуплътнени самозатварящи се врати.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима. Пред настоящата инстанция се представени писмени доказателства, от които се установява, че дружеството е обжалвало произнасянето на горестоящия административен орган на 27.10.2020г. по начина и пред органа, указан в него, с жалба от 10.11.2020г. С писмо от 26.11.2020 г. жалбоподателят е уведомен, че произнасяне на горестоящия административен орган вече е налице, поради което разпореждането подлежи на обжалване пред съда съгласно чл. 98, ал.2 от АПК. Въпреки това директорът на СДПБЗН не е изпратил по компетентност жалбата на компетентния административен съд на основание чл. 88, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 1 АПК. Жалбата е в срок, считано от датата на издаване на решението на горестоящия административен орган - 27.10.2020 г. Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 4 от ЗМВР Министерството на вътрешните работи извършва осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации. Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" (ГДПБЗН) е национална специализирана структура на МВР за осъществяване на дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 4, 6 - 9 от ЗМВР. Териториалните звена на ГДПБЗН са юридически лица /чл. 39, ал. 5 от ЗМВР/. Дейността по осигуряване на пожарна безопасност и защита при пожари, бедствия и извънредни ситуации се осъществява от органите по пожарна безопасност и защита на населението при условията и по реда на ЗМВР и на Закона за защита при бедствия /чл. 17, ал. 1 от ЗМВР/. Конкретните действия, чрез които се упражнява дейността са посочени в 9 точки на ал. 2, сред които под т. 1 и 2 - превантивна дейност и държавен противопожарен контрол. Съгласно чл. 17, ал. 3 от ЗМВР, редът за осъществяване на дейностите по, ал. 2, т. 1 - 3 се определя с наредби на министъра на вътрешните работи. Според чл. 125, ал. 1, т. 1

и т. 4 от ЗМВР, при упражняване на държавен противопожарен контрол органите по пожарна безопасност и защита на населението извършват проверки за спазване на правилата и нормите за пожарна безопасност при проектиране, строителство и експлоатация на обекти и издават писмени разпореждания или уведомления за изпълнение на правилата за пожарна безопасност до държавни органи, организации, юридически лица и граждани. С Наредба № 8121з-882 от 25.11.2014 г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол се регламентира организирането и осъществяването на държавен противопожарен контрол (ДПК) от органите за пожарна безопасност и защита на населението (ПБЗН) на Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" при Министерството на вътрешните работи (ГДПБЗН - МВР). Съгласно чл. 14, ал.1, т.3 от тази наредба държавният противопожарен контрол включва: контрол по спазване на изискванията за пожарна безопасност, определени с наредбите по чл. 125, ал. 4 ЗМВР, както и в други, предвидени в закони случаи. При осъществяване на тази дейност органите за ПБЗН, съобразно тяхната компетентност, издават писмени разпореждания за изпълнение на правилата за пожарна безопасност до държавни органи, организации, юридически лица и граждани /чл. 14, ал. 2, т. 4 от Наредба № 8121з-882/. Според чл. 17, ал.1 от Наредбата контролните проверки на обектите се извършват за установяване съответствието им с изискванията на Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, а на строежите - за установяване съответствието им с приложимите към строежа строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар. Те се извършват от служител на изпълнителска или по-висока длъжност. За изпълнение на правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите органите за ПБЗН, осъществяващи ДПК, издават писмени разпореждания по образец - приложение № 4 /чл. 22 от Наредба № 8121з-882/. Инспекторът 6-та степен в сектор ДПК на 6-та РС към Столична дирекция ПБЗН безспорно заема изпълнителна длъжност и разполага с компетентност да издаде оспореното разпореждане. Спазена е процедурата по осъществяване на държавния противопожарен контрол и не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до незаконосъобразност на акта. Следователно спорът се свежда до това правилно ли е приложен материалния закон. С Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите са определени правилата и нормите за пожарна безопасност (ПБ) при експлоатацията на обектите в урбанизираните, земеделските, горските и защитените територии и в нарушените територии за възстановяване, наричани за краткост "обекти". Според чл. 14, ал.1 от Наредба № 8121з-647 обектите се поддържат в техническото състояние, при което са въведени в експлоатация, и в съответствие с изискванията на тази наредба. Обектите, които съответстват изцяло на изискванията на Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, но са въведени в експлоатация при спазване изискванията на предходни нормативни актове за безопасност при пожар, може да се поддържат в техническото състояние, съответстващо на изискванията на същата наредба /чл. 14, ал. 1 от Наредба № 8121з-647/. В ал.2, т. 3 от същата наредба е посочено, че за осигуряване на ПБ при експлоатацията на обектите (с изключение на тези от подкласове на функционална пожарна опасност Ф1.3 и Ф1.4) в съответствие с изискванията на Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност

при пожар се изпълнява отделяне на стълбищните клетки съгласно чл. 47 от Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар – за обекти от подкласове на функционална пожарна опасност Ф1.1 и Ф4.1. Според чл. 47, ал. 1, т. 4 от Наредба № Из-1971 евакуационните стълбища се отделят в стълбищни клетки посредством стени с огнеустойчивост съгласно табл. 3 и със защита на входа в стълбището, както следва: при достъп от фойета, коридори, предверия или тераси - чрез димоуплътнена самозатваряща се врата. Видно от заключението на вещото лице двете стълбищни клетки в сградата са отделени именно с такива врати с устойчивост на огън EI60 минути. Поради това липсват данни цитираната разпоредба да е нарушена. Следва да се отбележи, че изискването на чл. 47, ал.1, т.4 от Наредба № Из-1971 се отнася само до отделянето на стълбищните клетки, а не и до отделянето на асансьорите от етажите. За отделянето на асансьорите от етажите се отнася изискването на чл. 319, ал.1, т.5 от същата наредба. То е приложимо обаче, когато сградата е с височина над 28м, което в случая не е налице. Следователно не е необходимо асансьорните шахти в сградата да се отделят от стълбищата посредством две последователни самозатварящи се димоуплътнени врати. Не е предвидено отделяни посредством такива врати и в самия проект, въз основа на който е изпълнена сградата и е въведена в експлоатация. Административният орган не само че неправилно е приложил това изискване, а и е смесил по недопустим начин същото с изискването на чл. 47, ал.1, т.4 от Наредбата, като го е приложил спрямо асансьорите, а не спрямо стълбищните клетки.

Горното налага извода, че обжалваната т.15 от разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-9-5 на инспектор в сектор „ДПК и ПД“, 6-та РСПБЗН – СДПБЗН, [населено място], макар и валидна, е в нарушение на материалноправните правила, което налага нейната отмяна. При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски за държавна такса от 50лв. и възнаграждение за вещо лице в размер на 300лв. По делото няма данни за заплатено адвокатско възнаграждение от жалбоподателя, поради което такова не следва да се присъжда.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК Административен съд – София град, 41-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] т.15 от разпореждане № ПР-ПБЗН-СД6-9-5 на инспектор в сектор „ДПК и ПД“, 6-та РСПБЗН – СДПБЗН, [населено място].

ОСЪЖДА Столична дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ да заплати на [фирма] сумата от 350 лв. разноски по водене на делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: